

Sygn. akt: KIO 1398/26

WYROK

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Katarzyna Prowadzisz

Protokolant: Piotr Ceglowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2026 roku odwołania wniesionego

do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27 marca 2026 roku przez wykonawcę **M.P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MAT-BUD M.P. z siedzibą Przytoczna**

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Gminę Nowogródek Pomorski**

przy udziale uczestnika po stronie odwołującego wykonawcy **General Engineering Kowal spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Szczecinie**

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **M.P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MAT-BUD M.P. z siedzibą Przytoczna** :

2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **M.P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MAT-BUD M.P. z siedzibą Przytoczna** tytułem wpisu od odwołania,

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga

za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący:

Sygn. akt: KIO 1398/26

UZASADNIENIE

Zamawiający **Gmina Nowogródek Pomorski** prowadzi postępowanie pod nazwą „**Budowa pomostu nad Jeziolem Karskie Wielkie w m. Kinice na części terenu działki o nr ewidencyjnym 216/4 obręb Kinice gmina Nowogródek Pomorski**”

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 6 marca 2026 roku pod numerem 2026/BZP 00142710.

W dniu 27 marca 2026 roku odwołujący wniósł odwołanie od czynności zamawiającego wyboru oferty wykonawcy Przedsiębiorstwo Projektowo-Usługowe EKO-STYK P.S.

Zarzucił Zamawiającemu:

- 1) naruszenie art. 112 ust. 1 oraz art. 16 Pzp przez uznanie, że wykonawca spełnia warunki udziału w postępowaniu, pomimo ich niewykazania;
- 2) naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 2 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy, który nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu;
- 3) naruszenie art. 224 Pzp przez zaniechanie wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny;
- 4) naruszenie art. 74 Pzp przez brak udostępnienia dokumentacji postępowania.

Odwołujący wniósł o: unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, nakazanie ponownego badania i oceny ofert, nakazanie wykluczenia wykonawcy EKO-STYK, nakazanie udostępnienia dokumentacji postępowania, zasądzenie kosztów postępowania.

Odwołujący przedstawił krótkie uzasadnienie w zakresie zarzutów podwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem odwołującego i uczestnika postępowania odwoławczego na podstawie zebranego materiału w sprawie oraz Izba Odwoławcza ustaliła i stwierdziła, co następuje:

Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620, dalej: ustawa / ustawa Pzp / Pzp) skutkujących odrzuceniem każdego z odwołań. Odwołanie zostało złożone od Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 27 marca 2026 roku od czynności z dnia 26 marca 2026 roku, a kopia została przekazana w ustawowym terminie zamawiającemu, co zostało potwierdzone oraz wynika z akt sprawy odwoławczej.

W zakresie rozpoznania odwołania:

Izba stwierdziła, że Odwołujący nie wykazał wypełnienia łącznie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy – Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi

konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy - to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody.

Podkreślenia na wstępie wymaga, że ustawa (Prawo zamówień publicznych) – za wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu X Wydział Gospodarczy Odwoławczy z dnia 2 kwietnia 2015 roku sygn. akt X Ga 85/15 - traktują odwołanie jako środek ochrony prawnej skierowany na zmianę sytuacji wykonawcy, polegającą na możliwości uzyskania w danym postępowaniu zamówienia [wybór oferty wykonawcy odwołującego się w danym postępowaniu].

Odwołanie, w świetle ustawy Prawo zamówień publicznych nie stanowi środka mającego na celu uzyskanie ogólnej zgodności działań zamawiającego z prawem, ale środek zmierzający do wyboru oferty odwołującego. Zatem, rzeczą wykonawcy korzystającego ze środka ochrony prawnej, jakim jest odwołanie, jest wykazanie opisanych w art 179 ust 1 ustawy Prawo zamówień publicznych z 2004 roku przesłanek (obecnie, na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych to jest art. 505 ust. 1 ustawy, którego treść zbieżna jest z art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych z 2004 roku w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 2 grudnia 2009 roku o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. nr 223 poz.1778)). Oznacza to konieczność wykazania przez wykonawcę wpływu podnoszonych zarzutów na sytuację wykonawcy, wyrażającego się zaistnieniem po stronie odwołującego uszczerbku stanowiącego szkodę, w następstwie naruszenia przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, w sposób pozwalający na uchwycenie związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy zarzucanymi naruszeniami ustawy, a uszczerbkiem po stronie wykonawcy.

Izba za wyrokiem Izby z dnia 9 listopada 2022 roku sygn. akt KIO 2813 (jak również: wyrokiem z dnia 29 marca 2023 roku sygn. akt KIO 752/23, wyrokiem z dnia 12 września 2023 roku sygn. akt KIO 2537/23, oraz za wyrokiem z dnia 23 lipca 2025 roku sygn. akt KIO 2373/25; wyrokiem z dnia 27 marca 2026 roku sygn. akt 787/26) wskazuje, że wykazanie posiadania interesu w uzyskaniu zamówienia oraz poniesienia lub możliwości poniesienia szkody przez odwołującego ten ostatni musi wykazać na moment wniesienia odwołania, a stanowisko w tym zakresie musi zostać zawarte w odwołaniu.

Pogląd ten jest jednoznaczny i ugruntowany w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej od lat (tak np.: Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 29 marca 2023 roku sygn. akt KIO 752/23; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 marca 2023 roku, sygn. akt KIO 596/23; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 sierpnia 2021 roku, sygn. akt KIO 2350/21; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 stycznia 2021 roku, sygn. akt KIO 2811/21; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 6 sierpnia 2021 roku, sygn. akt KIO 2043/21; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 3 marca 2022 roku, sygn. akt KIO 427/22; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 26 października 2020 roku, sygn. akt KIO 2540/20).

Ten sam pogląd funkcjonował i ugruntowany był w oparciu o przepisy, nieobowiązującej już na dzień dzisiejszy, ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (art. 179 ust. 1 tejże ustawy), tak np.: Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 12 listopada 2010, sygn. akt KIO 2345/10; Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 listopada 2014 roku, sygn. akt V Ca 3383/14; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 11 sierpnia 2014 roku, sygn. akt KIO 1488/14, KIO 1548/14; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 4 czerwca 2014 roku, sygn. akt KIO 960/14, KIO 961/14; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 16 września 2015 roku, sygn. akt KIO 1901/15, KIO 1922/15; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 marca 2015 roku, sygn. akt KIO 438/15; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 16 maja 2018 roku, sygn. akt KIO 859/18).

Pierwszą z materialnoprawnych przesłanek wniesienia odwołania określonych w art. 505 ust. 1 ustawy jest wykazanie posiadania interesu w uzyskaniu zamówienia i choć ustawa nie wprowadza definicji tego pojęcia to w oparciu o stanowiska doktryny oraz ugruntowane w orzecznictwie Izby stanowiska w tym zakresie należy wskazać, że wiąże się on z chęcią uzyskania zamówienia w konkretnym postępowaniu o udzielenie zamówienia lub konkursie. Niezbędnym do wykazania interesu w uzyskaniu danego zamówienia na etapie składania odwołania jest chociażby potencjalna możliwość uzyskania przez odwołującego zamówienia, a interes odwołującego musi być utożsamiany z doznany przez wykonawcę uszczerbkiem interesu własnego w uzyskaniu zamówienia w danym postępowaniu w wyniku naruszenia przepisów ustawy.

Izba podkreśla, że samo złożenie odwołania i kwestionowanie czynności czy zaniechań zamawiającego nie stanowi wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia. Również nie może być uznane za wykazanie interesu w uzyskaniu zamówienia podnoszenie danych zarzutów i argumentacja faktyczna uzasadniająca naruszenie danego przepisu ustawy w zakresie prowadzonej procedury o

udzielnie zamówienia publicznego – takie nie stanowi bowiem

o wykazaniu przez odwołującego choćby potencjalnej możliwości uzyskania danego zamówienia. Podkreślenia wymaga również, że w ramach postępowania odwoławczego ustawodawca w art. 505 ust. 1 ustawy odnosi się do „interesu w uzyskaniu zamówienia”.

Drugą przesłanką legitymacji czynnej, której spełnienie musi nastąpić kumulatywnie wraz

z przesłanką interesu w uzyskaniu danego zamówienia jest wykazanie przez odwołującego, że poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Przez szkodę rozumie się uszczerbek majątkowy lub niemajątkowy jakiego doznaje poszkodowany w wyniku określonego działania lub zaniechania. Na kanwie zamówień publicznych, szkoda co do zasady będzie rozumiana jako szkoda majątkowa z tego względu, że utrata możliwości uzyskania zamówienia ma charakter ekonomiczny. Szkoda jakiej poniesienie lub możliwość poniesienia musi wykazać odwołujący musi być wynikiem naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych oraz musi pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym z naruszeniem podnoszonych przez odwołującego w zarzutach przepisów ustawy. Należy podkreślić, że szkoda, o której mowa

w ramach przesłanki art. 505 ust. 1 ustawy również powiązana jest z określonym zamówieniem, co powiązane jest bezpośrednio z utratą możliwości pozyskania zamówienia, w zakresie którego wnoszone jest odwołanie.

Izba podkreśla, że obowiązek wykazania poniesienia lub możliwości poniesienia szkody

w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy został wprowadzony

do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych wraz z jedną

z kolejnych nowelizacji tejże ustawy dokonaną dnia 2 grudnia 2009 roku, na mocy ustawy

o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. nr 223 poz.1778) która weszła w życie w dniu 29 stycznia 2010 roku. Na mocy

tej nowelizacji ustawodawca przyznał prawo do skutecznego wniesienia *środków ochrony prawnej określonych w dziale VI ustawy wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy*. Zmiany jakie zostały wprowadzone miały na celu w zakresie środków ochrony prawnej, między innymi, implementację do prawa krajowego postanowień dyrektywy 200/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 roku zmieniającej dyrektywę Rady 89/665/WE i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (DzUrz UE L 335 z 20 grudnia 2007 roku).

W wyniku tej zmiany wykonawca składając odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej winien był wykazać, że *posiada lub posiadał interesu w uzyskaniu zamówienia*, jak również przepisy znowelizowanej ustawy wprowadziły konieczność wykazania przez wykonawcę, że *poniósł lub może podnieść szkodę w wyniku naruszeń przepisów ustawy*. Powyższe regulacje prawne znajdują swoją szeroką wykładnię w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej oraz są niezmiennie od 2010 roku, gdy zaczęły obowiązywać w porządku prawnym zamówień publicznych. Przesłankę szkody bada się na dzień wnoszenia odwołania w odniesieniu

do czynności Zamawiającego jakie zostały upublicznione, przy czym wykonawca

w złożonym odwołaniu musi tę przesłankę wykazać (tak też wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 25 lutego 2021 roku sygn. akt KIO 373/21).

W sposób jednoznaczny odnosi się do tego doktryna, gdzie w Komentarzu do ustawy Prawo zamówień publicznych z 2019 roku Urzędu Zamówień Publicznych (red. H. Nowak i M. Winiarz) podano, że „dla skutecznego wniesienia środka ochrony prawnej nie jest wystarczające, aby wniósł je podmiot zaliczany do kategorii wskazanej w art. 505 ust. 1 Pzp. Podmiot korzystający ze środka ochrony prawnej – oprócz tego, że musi zaliczać się

do tej kategorii – musi także wykazać spełnienie tzw. materialnoprawnych przesłanek

do wniesienia środka ochrony prawnej, tj. wykazać, że: 1) ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie, 2) poniósł lub może ponieść szkodę, 3) poniesiona

lub możliwa do poniesienia szkoda jest wynikiem naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp.”

Obligatoryjny charakter przesłanek i konieczność ich wykazania w postępowaniu przez składającego odwołanie wykonawcę potwierdza również art. 505 ust. 2 ustawy, zgodnie

z którym uprawnionymi do wniesienia odwołania wobec ogłoszenia wszczynającego postępowanie o udzielenie zamówienia lub ogłoszenia o konkursie oraz dokumentów zamówienia są organizacje wpisane na listę (art. 469 pkt 15 ustawy) oraz Rzecznik Małych

i średnich Przedsiębiorców, które to podmioty z natury rzeczy nie wykazują przesłanek wskazanych w art. 505 ust. 1 ustawy.

Stwierdzić należy również, że powyższe znajduje odniesienie w bieżącym orzecznictwie Sądu Okręgowego w Warszawie – Sadu Zamówień Publicznych, który wyjaśniła, że przesłanka z art. 505 ust. 1 ustawy *może być przedmiotem interpretacji stanu faktycznego sprawy dokonanej przez Krajową Izbę Odwoławczą za Odwołującego*.

Słusznie podniesiono w skardze, iż obowiązkiem Izby jest jedynie ocena wskazanych przez odwołującego przesłanek - wyrok z dnia 27 marca 2023 roku sygn. akt XXIII Zs 11/23.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić jednoznacznie, że Izba nie może ustalać istnienia interesu po stronie wykonawcy jak i możliwości poniesienia szkody

za odwołującego, bowiem to odwołujący ma obowiązek wykazania tych materialnoprawnych przesłanek, co jednoznacznie wynika z wyżej przytoczonego wyroku Sądu.

Podkreślenia wymaga również, że wykazanie, że odwołujący spełnia wszystkie przesłanki art. 505 ust. 1 ustawy jest niezbędne, żeby uznać skuteczność prawa odwołującego

do wniesienia odwołania. Jest to jak już wskazano przesłanka materialna odwołania, zatem jej brak uniemożliwia uwzględnienie odwołania i powoduje, że odwołanie podlega oddaleniu. Zgodnie z art. 518 ustawy uzupełnieniu w odwołaniu podlegają wyłącznie braki formalne, brak pełnomocnictwa, brak dowodu uiszczenia wpisu w terminie. Tylko w takim przypadku Prezes Izby wzywa odwołującego do uzupełnienia odwołania. Do braków tych ustawodawca nie zaliczył braku wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia i możliwości poniesienia szkody, co oznacza, że braku tego, ani z własnej inicjatywy odwołujący, ani na wezwanie Izby, uzupełniać nie wolno po upływie terminu na wniesienie odwołania (za wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 4 kwietnia 2024 roku sygn. akt KIO 946/24; oraz np.: wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 23 kwietnia 2024 roku sygn. akt KIO 1144/24).

W przedmiotowej sprawie odwoławczej wykonawca odwołujący nie wykazuje kumulatywnego spełnienia przesłanek skutecznego wniesienia odwołania (art. 505 ust. 1 ustawy,) bowiem nie wykazuje spełnienia żadnej z przesłanek do wykazania jakich zgodnie z ustawą jest obowiązany.

Izba nie jest w żaden sposób uprawniona do zastępowania wykonawcy i dokonywania wykładni, argumentacji w zakresie wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia i możliwości poniesienia szkody. Wymaga odnotowania, że posiadanie statusu wykonawcy – podmiotu który złożył ofertę w postępowaniu – nie jest wystraszające do skutecznego korzystania ze środków ochrony prawnej określonych ustawą i w zasadzie nie rodzi żadnych skutków procesowych. Wykonawca składający odwołanie ma określone obowiązki a sprostanie im stanowi podstawowy wymóg w zakresie oceny tego dowożenia.

Wymaga odnotowania w tym miejscu, że postępowanie odwoławcze nie jest elementem procedury administracyjnej i nie wystarczy w odwołaniu wskazać, że z danymi czynnościami lub zaniechaniami zamawiającego wykonawca się nie zgadza, niezbędne jest również wykazanie spełnienia określonych ustawą wymagań, w tym wykazanie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy.

W okolicznościach tej sprawy Izba powołując wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 5 maja 2008 roku sygn. akt IX Ga 44/08, który mimo wydania w obowiązującym wtedy stanie prawnym pozostaje aktualny również obecnie – co potwierdzają odwołania do tego orzeczenia – a który w sposób jednoznaczny potwierdza, że przesłanki materialnoprawne dopuszczalności odwołania muszą być wykazane w odwołaniu. Brak wykazania przesłanek materialnoprawnych uzasadnia oddalenie odwołania. Oddalenie odwołania z uwagi na brak wykazania przesłanek materialnoprawnych dopuszczalności odwołania, uzasadnia niepoddawanie rozpoznaniu zarzutów merytorycznych podnoszonych w odwołaniu, z uwagi na stwierdzony brak dopuszczalności tego odwołania.

Potwierdza to również wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 października 2008 roku sygn. akt XII Ga 308/08 wskazujący na konieczność w pierwszej kolejności oceny przesłanek materialnoprawnych dopuszczalności wniesienia odwołania (skargi) aby uznać, że w konkretnej sprawie określonemu podmiotowi wnoszącemu środek ochrony prawnej w ogóle przysługuje (tak też: wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 26 października 2020 roku sygn. akt KIO 2193/20, KIO 2196/20, KIO 2198/20; Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 21 września 2021 roku sygn. akt 2565/21; wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 25 lutego 2022 roku sygn. akt 373/22).

Przewodniczący: